

Barbora Ditzová je kmenovou členkou našeho vertikálního atelieru, přestože v prvním bakalářském stupni. Pracuje s námi už na čtvrtém projektu, začínali jsme na Hřebenkách s nápravou hotelu Vaníček, v Klatovech zpracovávala proluku v centru města, odskočila si s námi na mimořádně úspěšný společný workshop s atelierem A2 Umprum v Dubnici, a poslední dva semestry pracuje na studii, respektive bakalářském projektu do Emauz. Klatovský projekt Komunitního centra měl být zadáním pro bakalářku, Barbora nebyla s výsledkem spokojená, dokončená studie jí připadala málo reprezentativní pro závěrečný projekt bakalářského cyklu, požádala nás tedy o možnost „opravy“. Všechna dosavadní zadání atelieru NKZ byla jednotná pro celý atelier a byla podřízena cíli doplnění městské struktury. Po menších městech Šumperku a Klatovech jsme minulý rok pracovali v bezprostředním centru Prahy v oblasti jižního cípu Karlova náměstí, Emauz a nábřeží pod Slovany. Tedy v sousedství Pragerových kostek.

Byli jsme zvědaví, jak se současná generace postaví k Pragerově monumentalitě a analýzy a jejich závěr, a konečkonců i dva, dnes předkládané projekty ukazují, že současná generace architektů je schopná intuicí vycítit kvality této retro architektury lépe, než naše generace, která v této době vyrůstala. Je to už naše druhá zkušenost s architekturou Karla Pragera. Na rozdíl od smíchovské „bábovky“ se tady ukazuje Pragerova síla konceptu a na svou dobu neobyčejná odvaha, vyžadující respekt. S tím také k jeho architektuře, každá po svém, přistoupily obě dnešních „bakalářky“. Pragerovu architekturu vzaly oba projekty do hry a své koncepty založily na vzájemné „spolupráci“ s kostkami.

Program jednotlivých projektů, respektive náplň nebo účel, si každý zvolil sám s ohledem na potřeby daného místa vzešlé ze zpracovaných analýz. Barbora si vybrala program úzce související, nebo lépe rozšiřující Institut plánování a rozvoje o provozy, v současné době odloučené, tedy archiv a spisovnu a prezentaci modelu Prahy. Na základě konzultací s uživatelem si pak vymezila jasný stavební program. Vysoce hodnotíme jak její hledání a výběr funkce, ale i následné převedení do architektury, kdy se nesnaží být konkurencí k Pragerově výrazné architektuře, ale stávající komplex doplňuje svébytným objemem. Cituji ze studie: *Navržená hmota navazuje na stavbu Karla Pragera, Přebírá modul, srovnává se výškou. Inspiruje se koncepcí. Snaží se s pokorou, respektem a ponaučením být rovnocenným společníkem.*

V bakalářské práci potvrzuje, že ví, co a proč dělá, převedení, resp. zrealizování studie v realizační části dle nás celý projekt posouvá ještě k větší uvěřitelnosti. Podle mého názoru splnila beze zbytku zadání a rozsah bakalářské práce, skvělou studii rozvedla do technické podoby, porovnávala se technikou prostředí, a projekt dotáhla do fáze převyšující podrobností úroveň dokumentace pro stavební povolení.

Barbora je důležitou osobou v atelieru. Reprezentovala atelier na dubnickém workshopu, se dvěma kolegyněmi prezentovala atelier na akci Pokoje 2016. Absolvovala s námi čtyři semestry, všechny skvěle, jsme zvědaví, kam se v dalších fázích svého studia posune. A byli bychom rádi, kdyby v našem atelieru zůstala i nadále, případně se k nám ještě vrátila, třeba na diplom.

Bakalářská práce je kompletní, zpracovaná s mimořádnou grafickou kulturou v ohromujícím rozsahu, s jistotou naplnila všechny požadované složky a bez jakýchkoli pochybností ho navrhuji komisi jednoznačně k přijetí. a hodnotím jej stupněm **A - výborný**.

V Praze 18.6.2016

Tomáš Novotný